

[Camma Larsen-Ledet.]

at der årligt er over 15.000 ulovlige aborter. Hvilket blodbad, hvor megen menneskelig ulykke, hvilke tragedier! Problemet er stort nok til, at der burde skabes et virkeligt grundlag for at undgå ulovlige svangerskabsafbrydelser. For mig at se burde det for det første ske gennem obligatorisk seksualoplysning i skolerne, d. v. s. at det som fag skal gøres obligatorisk også på alle seminarier, og det er det, så vidt jeg ved, ikke endnu. For det andet gennem stationære og ambulante seksualklinikker, der kan dække hele landet, for mig gerne efter det svenske system. For det tredje oprettelse af en lærestol ved universitetet i seksuologi. Lægerne ved ikke tilstrækkeligt, fordi de ikke får tilstrækkelig undervisning på dette område, siges der fra kompetent sted. Dertil kommer, at de endnu ved for lidt om præventive metoder; også på dette felt må der skabes større sikkerhed.

Der findes steder i Danmark, hvor man forstår problemets alvor. I Ribe amt er man så fremsynet, at mødrehjælpen dér er sat i stand til systematisk og stort at avertere om gratis seksualvejledning for alle. Det sker under overskriften: ansvar for fremtiden. I samme amt har et Røde Korsudvalg vedrørende samfund og sundhed med amtmandinde Lis Edelberg og biskop H. Dons Christensen i spidsen ladet udarbejde et smukt udstyret hefte med oplysninger om elementær vejledning til forståelse af kønsdriften og seksuallivet. Meningen med skriftet er at udbygge og intensivere oplysningsarbejdet, at give en håndsrekning til forældre, læger, lærere og de unge. Der er perspektiv i det, der her foregår i Ribe amt, men det burde være en pligt for alle amter. Der må oplysning, oplysning og atter oplysning til om, hvordan man undgår uønsket graviditet, hvis vi virkelig skal gøre os forhåbninger om at vinde ind på aborterne.

Jeg mener med mit indlæg at have sagt, at det lovforslag, der er til behandling her i dag, indeholder væsentlige goder og giver mulighed for at hjælpe mange kvinder, men samtidig har jeg givet udtryk for, at personligt så jeg gerne ordningen endnu mere udbygget. På den socialdemokratiske gruppes vegne kan jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Nathalie Lind: Det er betydningsfuldt, at vi nu endelig får den længe ventede udbygning af den 20 år gamle lov om svangerskabshygiejne. Formålet med loven er, som det ærede medlem fru Camma Larsen-Ledet jo også sagde, at medvirke til at undgå det alt for store antal uønskede graviditeter. Det er jo ikke alene et spørgsmål, som er af betydning for samfundet; spørgsmålet har også i høj grad betydning, helbredsmæssigt og psykisk, for kvinderne. Til de bemærkninger, som det ærede medlem fremførte, og som jeg kan tilslutte mig, om ulykken ved de mange graviditeter, vil jeg blot føje, at man må være opmærksom på, at det ikke mindst er fra de gifte kvinder, ønsket om abort foreligger; ifølge de seneste tal fra mødrehjælpen er 66 pct. af de kvinder, der henvender sig med ønske om abort, gifte.

Lovforslaget her vil jo med sine bestemmelser om, at en kvinde, der har født eller som har haft en abort, kan få oplysning om de sundhedsmæssige problemer i forbindelse med et eventuelt nyt svangerskab — og i forbindelse hermed tilbuddet om vejledning i anvendelse af antikonceptionelle midler — være et bidrag til at komme disse uønskede graviditeter til livs; men det vedrører jo som sagt kun de kvinder, der har født. Hvad angår en bredere adgang til oplysning om svangerskabsforebyggende midler, som jo givet ikke alene kan indskrænke sig til den mere tekniske vejledning, men som også må omfatte en videregående etisk og personlig vejledning, hvor man ikke mindst må understrege den enkeltes ansvar, ja, dér afventer vi jo stadig resultatet fra arbejdet i seksualoplysningsudvalget, og jeg vil udtrykke et håb om, at vi inden alt for længe får et resultat af dette udvalgs arbejde.

Lovforslaget er jo ledsaget af meget udførlige bemærkninger, og jeg skal ikke bruge min taletid til at komme nærmere ind på dem. Jeg har dog enkelte principielle ting, jeg gerne vil tage frem.

Jeg tror, det er af stor betydning, at ligesom lægen må være frit stillet over for, om han eller hun vil give vejledning i anvendelse af svangerskabsforebyggende midler, må også kvinden være frit stillet over for, hvordan hun ønsker at modtage denne vejledning, hos lægen, mødrehjælpen eller i en institution for familieplanlægning, og jeg